

Universitätsbibliothek Paderborn

**D. Burchardi VVormaciensis Ecclesiae Episcopi,
Decretorum Libri XX. ex Consiliis, & orthodoxoru[m]
patru[m] Decretis, tum etiam diuersaru[m] nationum
Synodis, ceu loci communes congesti, in quibus ...**

Burchardus <Wormaciensis>

Parisiis, 1549

Generalis admonitio regum. xvi.

urn:nbn:de:hbz:466:1-10722

Deo tuo ex toto corde, & ex tota mente tua? Custodi præcepta domini Dei tui & iustitias, quas ego mandabo tibi. Hac me suggerentem frequentius, non spernat pietas tua, ante oculos habens domini in Euangelio verba: Qui vos audit, me audit, & qui vos spernit, me spernit: & qui me spernit, spernit eum qui me misit. Nam & Apostolus concinens saluatori nostro, ita loquitur: Quapropter qui hæc spernit, non hominem spernit, sed Deum, qui dedit spiritum suum sanctum in nobis. Pectus clementiæ vestræ, sacrarium est publicæ fœlicitatis, ut per instâtiâ vestram, quam velut vicarium præsidere iussit in terris, Euangelicis, apostolicisque præceptis non dura superbia resistatur, sed per obedientiam, quæ sunt salutifera, compleantur.

Generalis admonitio regum. Cap. XVI.

Propter hoc omnipotens Deus bonos quosque ad populorum regimina perducit, ut per eos omnibus, quibus prælati fuerint, dona suæ potestatis impendat: quod in Anglorum gente factum cognouimus, cui vestra gloria idcirco est præposita, ut bona quæ vobis concessa sunt, etiam subiectæ vobis genti superno beneficio restaurentur. Et ideo gloriôsè fili eam, quam accepisti diuinitus, gratiam sollicita mente custodi, Christianam fidem in populis tibi subditis extendere festina: zelum rectitudinis tuæ, in eorum conuersione multiplica, idolorum cultus insequens, sanorum ædificia euerte. Subditorum mores in magna vitæ mundicia exhortando, terrendo, corrigendo, & boni operis exempla monstrando, ædifica, ut illû retributorem inuenias in cœlo, cuius nomê atq; cognitionem dilataueris in terra. Ipse enim vestræ quoque gloriæ nomen, etiam posteris gloriosius reddet, cuius vos honorem queritis, & reseruatis in gentibus. Sic enim Constantinus quondam piissimus imperator, Romanâ rempub. à peruersis idolorum cultibus reuocans, omnipotenti Deo nostro Iesu Christo secum subdidit, seq; cum subiectis populis tota ad eum mente conuertit. Vnde factum est, ut antiquorû principum nomen, suis vir ille laudibus vinceret, & tâto in opinione præcessores suos, quantò & in bono opere superaret. Et nunc itaque vestra gloria cognitionem vnus Dei, patris, & filij, & spiritus sancti, regibus ac populis sibimet

Ex regist.
ad Adil-
bercû re-
gē Fran-
corum,
ca. 264.

subiectis festinet infundere, vt antiquos gentis suae reges laudibus ac meritis transeat: & quanto in subiectis sua etiam aliena peccata deterferit, tanto etiam de peccatis propriis ante omnipotentis Dei terribile examen superior fiat. Praeterea scire vestram gloriam volumus, quia sicut in scriptura sacra ex verbis domini omnipotentis agnoscimus, praesentis mundi iam terminus iuxta est, & sanctorum regnum venturum est, quod nullo vnquam poterit sine finiri. Appropinquante autem eodem mundi termino, multa imminet quae antea non fuerunt, videlicet immutationes aëris, terroresque de caelo, & contra ordinationem temporum tempestates, bella, fames, pestilentiae, terrae motus per loca, quae tamen non omnia nostris diebus ventura sunt, sed post nostros dies subsequentes. Vos itaque si qua ex his euenire in terra vestra cognoscitis, nullo modo vestrum animum perturbetis: quia idcirco haec signa de fine seculi praemittuntur, vt de animabus nostris debeamus esse solliciti, de mortis hora suspecti, & venturo iudici in bonis actibus inueniamur esse prepositi.

Alia admonitio principum. Cap. XVII.

*Ex regist.
ad Iustinum imperato.
Siciliae,
cap. 2.*

Quod lingua loquitur, attestatur conscientia: quod dudum vos & nullius dignitatis occupationibus implicatos multum dilexi, multumque veneratus sum. Ipsa nanque incessus vestri modestia quibusdam conatibus exorgebat, vt diligere etiam a nolente debuisset. Et cum vos venisset ad administrandam praeturae Siciliae adirem, valde gauisus sum: & quia quandam inter vos & ecclesiasticos simulationem subreperere comperi, vehementissimè contristatus sum. Nunc verò quia, & vos administrationis cura, & me studium huius regiminis occupat, in tantum nos rectè diligere specialiter possumus, in quantum generalitati minimè nocemus. Vnde per omnipotentem dominum rogo, in cuius tremendo iudicio nostrorum actuum posituri rationem sumus, vt eius respectum semper gloria vestra ante oculos habeat, & nunquam quodlibet, ex quo inter nos vel parua dissensio prouenire admittat. Nulla vos lucra ad iniustitiam pertrahant. Quae sit vita breuis aspiciate, ad quem quandoque ituri estis iudicem, qui iudiciariam potestatem geritis, cogitate. S.